Dosar nr. 4-1880/2024
4-24085429-12-4-01082024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

13 decembrie 2024 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani)
Instanța de judecată în componență:
Președintele ședinței, judecătorul: Silvia Slobodzean
Grefier: Ana-Maria Munteanu
Cu participarea:
Făptuitorului *****
Apărătorului victimei Andrei Domenco
În lipsa:
Victimei minore *****
Reprezentantului legal al victimei **********
Agentului constatator Denis Tcaciuc

examinând în ședința de judecată publică cauza contravențională pornită în privința lui*****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în mun. Chișinău, bd. Mircea cel *****, care se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional,

c o n s t a t ă :

La data de 18.07.2024, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana al DP mun. *****, Denis Tcaciuc, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 *****, prin care***** se învinuiește în comiterea contravenției prevăzută de art.63 alin.(2) din Codul contravențional, pentru faptul că, a admis lipsa de supraveghere a copilului său pe nume *****, care a agresat fizic un alt minor pe nume *****.

În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. b) din Codul contravenţional, agentul constatator a remis materialele în instanța de judecată în vederea examinării chestiunii privind tragerea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional la răspundere contravențională în condițiile art. 63 alin. (2) din Codul contravenţional.

În şedinţa de judecată, persoana în privinţa căreia a fost pornit proces contravenţional, ***** a comunicat că recunoaște vina care îi este imputată. Totul s-a întâmplat la data de 22.05.2024, copii erau afară se jucau. Acolo era și copilul său ***** născut la data de 2*****4. Se jucau mai mulți copii afară, aceștia l-au lovit pe minorul în cauză, și copilul său ***** l-a lovit pe celălalt băiat. Părintele copilului în cauză a sunat la 112. Mai spre seară a discutat cu părintele copilul, toți părinții, fiindcă mai erau și alți copii în afară de al lui. Toți părinții și-au cerut scuze, au spus că dacă necesită cheltuieli, vom achităm tot ce trebuie, dar a fost o persoană care a intrat în conflict și respectiv mama copilului în cauză a sunat la poliție.

A mai comunicat acesta că a discutat cu copilul său, i-a explicat că nu a fost bine ce a făcut. Nu au probleme cu băiatul lor. Menționează că, cum se spune în popor a venit băiatul de la frezat și aceștia i-au dat o „zapastrișkă”. Consideră acesta că nu este deloc normal ce s-a întâmplat.

Cu referire la acțiunea civilă a comunicat că nu are nimic de adăugat, recunoaște toată acțiunea civilă așa cum este formulată.

Apărătorul reprezentantului legal al victimei, avocatul Andrei Domenco, în ședința de judecată a solicitat recuperarea prejudiciului material în ceea ce ține de costul consultărilor și investigațiilor medicale. Indică faptul că din materialele atașate, se poate observa că imediat după comiterea contravenției victima împreună cu părinții s-au deplasat la medical neurolog, care a venit cu o concluzie, și anume a stabilit comoție cerebrală la minorul care a fost agresat, și anume cefalee în zona occipitală. Totodată recomandările au fost consultarea psihologului, cumpărarea și administrarea vitaminelor D3, ascorutin, și deja regim de liniște. Astfel, au atașat de la farmacia Familia medicamentele ce au fost procurate, și care au fost cumpărate strict în măsura recomandărilor medicului în sumă de 885 lei. Totodată, a fost realizată concluzia prin care a fost stabilită asimetrie ușoară cu dimensiuni normale, lărgirea ușoară a fisurii corodioare și hipocampalie pe dreapta, adică o asimetrie ușoară în partea dreaptă a capului. Astfel, au fost calculate cheltuielile legate de rezonanța magnetică și consultarea medicului, în acest sens au fost prezentate bonurile de plată.

Dorește acesta să mai remarce că minorul este o persoană vulnerabilă referitor la expunerea sa la agresiuni fizice și psihice într-un spațiu public, unde ar trebui să fie în siguranță, mai ales că era într-un anturaj de prieteni. Această întâmplare l-a afectat din punct de vedere psihologic, l-a făcut să-și piardă încrederea în prieteni.Suferințele unui minor adesea sunt mai greu de gestionat decât ale unui matur, or ele nu au fost pe moment, dar au efect de lungă durată. Din aceste considerente, s-a solicitat încasarea prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei, totodată, comunică că susține integral acțiunea civilă și argumentele expuse.

Cu titlu de claritate menționează că într-adevăr erau 4 copiii, a fost după cum se zice în popor ,,zapaștrișkă", fiindcă copilul s-a frezat, dar au fost niște circumstanțe mai neplăcute, persoana a fost ținută forțat cu capul în jos, și palmele erau date de toți 4 copiii în mod constat, până persoana a căzut jos și a leșinat și copiii continuau să aplaude, până nu a intervenit altă persoană pentru a-l ajuta și a-l ridica de jos, toate aceste momente au fost capturate în înregistrări video anexate la materialele cauzei.

Totodată, reprezentantul legal al victimei, mama acestuia a fost nevoită să apeleze la un avocat pentru a-i satisface interesele, și a-i fi oferită asistență juridică, în acest sens a fost întocmit un contract de asistență juridică în valoare de 5 000 lei, pentru care a fost înaintat bonul și solicită să fie încasate și cheltuielile de asistență juridică.

*În ședința de judecată agentul constatator, Denis Tcaciuc și reprezentantul victimei minore,*****r* nu s-au prezentat, fiind citați în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar, astfel că, prin prisma art. 455 Cod Contravențional, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ținând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art. 382 din Codul Contravențional, examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală întrucât careva erori tehnice în procesul expedierii citațiilor nu au fost semnalizate, iar participanții la proces au fost informați despre examinarea cauzei şi în temeiul art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, s-a dispus examinarea în lipsa acestora, cu expedierea copiei de pe hotărâre.

Aşadar, instanța notează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudența CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidențiat că ține de obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință, iar mai mult, Curtea reamintește că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunță, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (*cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31*), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanță, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

De asemenea, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei, 22 iunie 2006, § 48, şi S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României, 8 ianuarie 2013, § 30*) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, § 48*).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar agentul constatator și reprezentantul victimei minore nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înștiințării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei, iar instanța a dispus examinarea cauzei în absența acestora, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

În continuare, verificând materialele cauzei contravenţionale şi procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu expunerile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. b) din Codul contravenţional, instanţa judecă cauzele contravenţionale prevăzute la art. 61, **63–66**, 316–318[1], 320, 336 din acelaşi cod.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 400 alin. (4) şi (5) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la articolele 63–65 se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar procesele verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la articolele 63–65 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul

veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În asemenea situație, în vederea respectării garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr.MAI06 ***** din 18.07.2024.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Așadar, instanța de judecată reține că, procesul verbal a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitoarei, cu specificarea drepturilor și obligațiilor prevăzute de art. 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de remitere pentru examinare conform competenței în instanţa de judecată, în temeiul art. 395 din același cod.

În acelaşi context, instanța reiterează că procesul verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a *probelor acumulate*, în *prezenţa* făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Respectiv, instanţa consideră că a fost respectat integral art. 443 din Codul contravențional la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, încheiat de către agentul constatator neexistând cazuri de nulitate absolută care ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecință, instanța constată că forța probantă a actului prezentat în instanţă nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenție, instanţa concretizează că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Totodată, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitorul***** este învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că acuzarea şi-a susţinut poziţia prin următoarele probe: procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 ***** din 18.07.2024, raportul privind înregistrarea contravenției, informația 112 din 22.05.2024, cererea cet.*****r înaintată IP Ciocana, procesul-verbal privind actele de constatare din 07.05.2024 prin care a fost audiat cet. *****, procesul-verbal de audiere a persoanei bănuite în comiterea contravenției din 18.07.2024 prin care a fost audiat cet. *****, procesul-verbal privind actele de constatare din 28.05.2024 prin care a fost audiat cet. *****, procesul-verbal privind actele de constatare din 28.05.2024 prin care a fost audiat cet. *****, procesul-verbal de audiere a persoanei bănuite în comiterea contravenției din 24.07.2024 prin care a fost audiat cet. *****, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 28.05.2024, suport optic DVD-R de model Omega din secvențele căruia se vede clar cum mai mulți copii îl lovesc pe cap victima minoră care la un moment dat cade jos, aparent fără cunoștință, solicitarea IP Ciocana către Centrul de Medicină Legală în legătură cu efectuarea expertizei medico-legale, raportul de constatare nr. 202402P1257 din 25.05.2024 – diagnosticul clinic fiind „traumă cranio-cerebrală, comoție cerebrală”, fișa de sesizare a cazului suspect de violență, neglijență, exploatare și trafic al copilului nr. 2590, anexa la fișa de sesizare nr. 2590, copiile proceselor verbale cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 357141 întocmit în privința lui *****, seria/nr. MAI06 354321 întocmit în privința lui ***** și seria/nr. MAI06 354318 întocmit în privința *****, raportul subofițerului superior al serviciului nr. 4 al BPRO al DP mun. *****, informația expediată de către IP Ciocana cet.*****r.

Totodată instanța de judecată remarcă faptul că reprezentantul victimei își întemeiază acțiunea civilă pe probele anexate în ședința de judecată care constau din: bonul de plată din 06.09.2024 prin care au fost achitate serviciile apărătorului în sumă de 5000 lei, copia epicrizei de examinare medicală din 25.05.2024, copia imagisticii prin rezonanță magnetică din 27.05.2024, bonuri de plată a serviciilor medicale în sumă de 2100 lei, 450 lei și 885,41 lei.

Instanța subliniază astfel că, fapta contravențională săvârșită de către făptuitor a fost constatată personal de agentul constatator și a fost inserată în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 ***** din 18.07.2024.

Din analiza actului menționat, care în situația relatată supra și în condițiile art. 425 alin. (2) – (5) din Codul contravențional constituie o probă pertinentă și concludentă cazului, instanța a stabilit cu certitudine că, la data de 22.05.2024, orele 19:00,*****, a admis lipsa de supraveghere a copilului său pe nume *****, care a agresat fizic un alt minor pe nume *****.

Prin urmare, din probele enunțate, se demonstrează că anume***** a comis fapta constatată, adică a asigurat o educaţie necorespunzătoare a copilului care a avut ca urmare săvîrşirea de către minorul Pascaru ***** a.n.2014 a unei fapte socialmente periculoase și anume agresarea fizică a copilului minor *****, iar în rezultatul acestei agresiuni fizice ultimului, conform raportului de constatare nr. 202402P1257 din 25.05.2024 – diagnosticul clinic fiind „traumă cranio-cerebrală, comoție cerebrală”, care se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

În argumentarea tezelor, instanţa notează că reieșind din at. 18 alin. (2) al Legii privind drepturile copilului nr. 338-XIII din 15 decembrie 1994, părinţii sau persoanele subrogatorii legale poartă răspundere juridică pentru lipsa de supraveghere permanentă a copiilor de vârstă fragedă şi preşcolară.

În subsidiar, instanța mai statuează că Convenţia ONU privind drepturile copilului prevede în art.18 alin.(1) că statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului

potrivit căruia ambii părinţi au responsabilităţi comune pentru creşterea şi dezvoltarea copilului, iar părinţii sau, după caz, reprezentanţii săi legali, sunt principalii responsabili de creşterea şi dezvoltarea copilului, aceştia trebuind să acţioneze, în primul rând, în interesul suprem al copilului.

La rândul său, conform art. 53 alin. (2) din Codul familiei, părinţii poartă răspundere, prevăzută de legislaţie, pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligaţiilor de îngrijire şi educaţie a copilului.

Respectiv, potrivit art. 60 alin. (1) şi (2) din acelaşi cod, părinţii au dreptul şi sânt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat, dar tot ei poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane.

În aceste condiţii, instanţa notează că anume părintele urma să vegheze activităţile copilului, mediul său social, grupurile de interese, frecvenţa şcolii şi timpul petrecut extraşcolar, la caz însă aceste obligaţii fiind neglijate de către tatăl*****, care în concluzie au generat comiterea unor fapte grave, reieșind din vârsta minorilor implicați, or violența poate genera în consecință și alte urmări iremediabile, pentru ce părinții urmează să acorde o atenție deosebită educației și instruirii copilului.

De altfel, în accepţia instanţei, obligaţia de întreţinere a copiilor minori de către părinţi este o obligaţie primordială a membrilor de familie între care pot exista anumite raporturi de întreţinere, iar aceasta se datorează faptului că copiii minori sunt temporar incapabili să-şi asigure de sine stătător existenţa, mai mult ca atât, aceştia necesită a fi educaţi şi învăţaţi de a-şi satisface pe viitor, adică la atingerea vârstei de majorat, existenţa proprie.

Această obligaţie derivă din teza că familia reprezintă pentru el, la o scară primordială, o imagine a societăţii în care va trebui cândva să se integreze şi tot ea va lasa amprenta adâncă asupra personalităţii copilului orientând în partea viaţa sa, iar a contrario, în cazul neglijării obligaţiilor de instruire şi de educare a copilului la vârsta nominalizată, urmările se idetifică ulterior cele mai deseori în acţiuni delincvente.

În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar și apreciate de instanță, iar instanța reține că încheierea procesului verbal este un fapt temeinic, iar fapta contravențională imputată făptuitorului a fost stabilită în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privinţa aceleiaşi versiuni de acuzare, pe când făptuitorul la fel a expus poziţia de recunoaştere a vinei în procesul verbal cu privire la contravenţie și în cadrul ședinței de judecată.

Respectiv, fapta şi vinovăţia făptuitorului au mai fost stabilite şi cu ajutorul prezumției de legalitate a procesului verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. MAI06 ***** din 18.07.2024, actul fiind emis cu respectarea tuturor condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege, dar și cu prezumția de veridicitate, adică reflectă în mod real ceea ce a stabilit autoritatea emitentă, prezumții consacrate expres în art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) din Codul contravențional, care în opinia instanței, sunt legale, în sensul pe care inclusiv instanța europeană îl dă acestei noțiuni.

În aceste condiţii, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, fiind comisă cu bună-ştiinţă şi respectiv cu vinovăţie de către*****, iar astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate acestuia, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenţiei prevăzute la articolul 63 alin. (2) a Codului contravenţional.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

În continuare, instanţa reţine că dosarul contravențional în privința lui***** pe semnele contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond, cu recomandarea aplicării unei sancțiuni sub formă de amendă.

În acest caz, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului contravenţional.

Astfel, în calitate de circumstanțe atenuante instanța de judecată apreciază în contextul art. 42 alin. (2) din Codul contravenţional, comiterea pentru prima dată a unei fapte contravenționale, deoarece la materialele cauzei nu au fost administrate probe contrare şi nici nu s-a invocat faptul dat, precum şi recunoaşterea vinei expuse în procesul verbal cu privire la contravenţie, iar în calitate de circumstanţe care ar agrava răspunderea făptuitorului, instanţa de judecată nu identifică nici un argument în acest sens.

Respectiv, sub aspectul individualizării pedepsei, instanța de judecată precizează că, va fi administrată în limitele impuse de art. 30 alin. (2) din Codul contravențional și în limitele stabilite de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituția Rep. Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos, iar la momentul comiterii şi în prezent, contravenţia incriminată prevedea o sancţiune cu *amendă de la 9 la 18 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore.*

Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

La fel, conform art. 37 alin. (3) din Codul contravenţional, munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 78^1, pentru care acordul persoanei nu este necesar.

În baza celor enunțate supra, având în vedere circumstanțele cauzei şi faptul recunoaşterii vinovăţiei de către făptuitor, prin prisma art. 42 alin. (2) din Codul contravenţional, instanța de judecată constată vinovăția lui*****, în comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din același cod și îi aplică făptuitorului o sancțiune sub formă de amendă în cuantumul minim aplicabil, de 9 unităţi convenţionale, după cum statuează imperativ sancţiunea normei speciale şi care reprezintă echivalentul sumei de 450 lei.

De asemenea, instanţa va informa pe***** că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, aceasta va fi în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii

contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

În acest mod, la cazul dedus judecării cauzei, instanţa apreciază că făptuitorul este susceptibilă de executarea unei pedepse, având împlinită vârsta de 18 ani, dar totodată consideră că în privinţa lui***** a putut fi aplicabilă o sancţiune cu un grad mai redus de severitate şi la limita minimă a acesteia, în cuantumul nominalizat, or instanţa nu manifestă intenţia agravării situaţiei făptuitorului, ci doar pedepsirea sa corespunzător faptei comise de acesta.

Cu privire la acțiunea civilă instanța de judecată reține următoarele argumente, art. 45 alin. (1) și (2) din Codul Contravențional menționează că persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenţie îl poate apăra prin acţiune civilă depusă conform legislaţiei procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial şi a celui nepatrimonial cauzate prin contravenţie. Prezentul alineat se aplică în egală măsură şi în cazul în care, în sensul art.30 alin.(11), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenţionale. Soluţionînd cauza contravenţională, autoritatea competentă este în drept, la cererea victimei, să dispună repararea prejudiciului cauzat prin contravenţie în cazul în care nu există divergenţe asupra întinderii lui.

Totodată, art. 387 alin. (2) din Codul contravențional stipulează că victima îşi realizează drepturile şi îşi execută obligaţiile personal ori prin reprezentanţi, în condiţiile legii. Dacă victima este un minor sau o persoană în stare de iresponsabilitate, drepturile ei sînt realizate de reprezentanţii săi legali în modul stabilit de prezentul cod.

Potrivit art. 374 alin. (3) din Codul contravențional procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform prevederilor art. 61 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală parte civilă este recunoscută persoana fizică sau juridică în privinţa căreia există suficiente temeiuri de a considera că în urma infracţiunii i-a fost cauzat un prejudiciu material sau moral, care a depus la organul de urmărire penală sau la instanţa de judecată o cerere de chemare în judecată a bănuitului, învinuitului, inculpatului sau a persoanelor care poartă răspundere patrimonială pentru faptele acestuia. Acţiunea civilă se judecă de către instanţă în cadrul procesului penal dacă volumul prejudiciului este incontestabil. Recunoaşterea ca parte civilă se efectuează prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei de judecată.

Totodată, art. 219 alin. (1) din Codul de procedură penală statuează că acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvîrşirea acesteia.

În aceiași ordine de idei, art. 220 alin. (1) și (2) menționează că acţiunea civilă în procesul penal se soluţionează în conformitate cu prevederile prezentului cod. Normele procedurii civile şi normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal şi dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări.

Astfel, Codul civil art. 1998 alin. (1) raportat la 2008 alin. (1) indică faptul că cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Prejudiciul cauzat de un minor care nu a împlinit 14 ani se repară de părinţi sau de tutorii lui dacă nu demonstrează lipsa vinovăţiei lor în supravegherea sau educarea minorului.

Potrivit art. 2008 alin. (1) Codul civil, prejudiciul cauzat de un minor care nu a împlinit 14 ani se repară de părinţi sau de tutorii lui dacă nu demonstrează lipsa vinovăţiei lor în supravegherea sau educarea minorului.

În asemenea situație, potrivit art. 2037 alin. (3) din Codul civil la determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

Codul de procedură civilă și anume norma prevăzută de art. 94 alin. (1) relevă că instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Astfel, raportat la art. 96 din acelaşi cod instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Totodată instanța de judecată reține că, potrivit art. 2023 alin. (1) Codul civil, dacă prejudiciul a fost cauzat în comun de mai mulți participanți aceștia poartă răspundere solidară (3) în cazul acțiunii în regres, partea fiecărui participant din obligația solidară este proporțională contribuției sale la săvîrșirea faptei ilicite dacă aceasta poate fi determinată, iar potrivit art. 2024 alin.(1) Cod civil, persoana care a reparat prejudiciul cauzat de o altă persoană are dreptul la o acțiune de regres împotriva acesteia în mărimea despăgubirii plătite persoanei vătămate dacă legea sau contractul nu prevede.

Acestea fiind menționate, instanța de judecată va admite acțiunea civilă în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 lei, iar în partea privind privind repararea prejudiciului moral și material înaintată de reprezentantul legal al victimei de încasre din contul lui***** în contul ***** **a** prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei, prejudiciului material în sumă de 3516 lei o va admite în principiu.

Rațiunea concluziilor date rezultă din faptul, că atât din acțiunea civilă, cât și materialele cauzei rezultă că ***** a fost agresat fizic și psihologic de un grup de copii, respectiv, răspunderea, eventual, este solidară pentru prejudiciului moral și material, iar întinderea și debitorii acestuia urmează a fi determinată de instanța civilă, reieșind din partea fiecărui participant din obligația solidară care este proporțională contribuției sale la săvîrșirea faptei ilicite.

În conformitate cu prevederile art. 34, 395, 400 alin. (5), 443, 452-458, 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se recunoaște vinovat*****, în comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional și se aplică acestuia o sancțiune cu amendă în cuantum de 9 (nouă) unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 450 (patru sute cincizeci) lei.

Se explică lui***** că, în conformitate cu art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, este în drept să achite jumătate în amenda stabilită, dacă o plăteşte în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se admite acțiunea civilă în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică.

Se încasează din contul lui***** în contul ***** cheltuieli de asistență juridică în sumă de 5000 (cinci mii) lei.

Se admite în principiu acțiunea civilă în partea încasării din contul lui***** în contul ***** a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei și prejudiciului material în sumă de 3516 lei.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel *****, prin intermediul Judecătoriei ***** (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Silvia Slobodzean**